

Enescu Festival!

(Smaranda Oțeanu-Bunea – 14 septembrie 2021)

A XXV-a ediție! Istorică!

Niciuna nu a ridicat muntele lin... Întotdeauna au fost numeroase probleme, capcane... Se pot scrie romane.

Festivalul – în capitală, în orașele țării, în lume. Săli pline, goana după bilete, larga paletă de capodopere... Și, număr record de opusuri enesciene: 37! De la Rapsodia în Re major, dirijată de Paavo Järvi la pupitrul Filarmonicii „George Enescu” – a doua participare în deschidere, a ansamblului nostru, după revoluție (prima în 1991, alături de Michael Sanderling)... la Rapsodia în La major, propusă de London Symphony Orchestra și Simon Rattle. Aplauze, comentarii. Cred că ar fi trist și neinteresant, să nu existe opinii de tot felul, iar interpretările să repete variante știute. Cum descoperim fantezia soliștilor, dirijorilor? Atâta timp cât se respectă partitura, indicațiile autorului – nu putem să îngrădim opțiunile interpreților. Să ne gândim, la câte variante interpretative există doar pentru simfoniile beethoveniene.

Bine apreciat David Runtz, dirijorul Filarmonicii din Zagreb, pentru punctarea elegantă a melosului popular în „Uvertura de concert pe teme în caracter popular românesc op.32”, deasemenea, Filarmonica della Scala cu „Preludiul la unison” (Enescu – Suita orchestrală nr.1 în Do major, op.9)... spectaculoasa, fascinanta Kopatchinskaja, în versiunea orchestrală a „Sonatei nr.3 pentru vioară și pian op.25” de Enescu. Reverență staff-ului Festivalului, directorului Mihai Constantinescu pentru acest incredibil maraton! Un Festival care a intrat în legenda marilor festivaluri ale lumii.

Când muzicienii din Bremen sunt pe podium...

Orchestra de Cameră a Filarmonicii din Bremen, pe care nu o poți compara cu nimeni altcineva – trebuie să fii acolo să-i vezi, să-i asculți în direct!

Bagheta lui Jérémie Rhorer, soprana Diana Damrau, fac spectacol, oferă o elevată lecție de muzică.

După „Metamorfoze” de Richard Strauss – multă poveste, multă sensibilitate, un dialog permanent între cele 23 de instrumente. Diana Damrau a rostit, a unduit cu eleganță, cunoscutele love songs: „Ghirlanda de trandafiri”, „Serenada”, „Un cântec de leagăn”. Sunt opusuri straussiene extrem de dificile. Trebuie să cânti, să desenezi, să povestești. Damrau e formidabilă. Iar în final, a III-a de Ceaikovski, ține auditoriul în priză, cucerește. Am ascultat o Orchestră de Cameră de top! Din nou, felicitări celor care au gândit, au reușit un astfel de program, care ajunge la inimile tuturor!

Atracție maximă

(din 10 sept.)

Filarmonica Regală din Londra și Petrenko, singurii oaspeți care propun în Festival, două capodopere enesciene!

Sub cupola Ateneului: Petrenko și eleganta lui baghetă, Sitkovsky și arcușul lui înobilat de „Capriciul pentru vioară și orchestră” de Enescu...

În repertoriu și raveliana „Mama mea găscă” și „Simfonia a V-a de Beethoven” coperti într-un concert de clasă! Ziua a 13-a, cu noroc, lumină, virtuozitate, o directă și specială abordare a unor pagini de referință. Da, cupola Ateneului supraveghea încântarea unui public select, informat, însetat să vadă și să revadă vedetele timpului! O rulare firească: Ravel, Enescu, Beethoven... O istorie, într-un singur concert! O lume fantastică într-o abordare filozofică... Cine vrea să-și dea Masteratul, după această ediție a Festivalului Enescu poate și reușește!

Zilele trec fulger

(din 9 sept.)

Ceva agitație, în rândul publicului există.

„-Cum să nu mai fie la pupitrul Festivalului Mihai Constantinescu?... Singurul care a știut, dintotdeauna, toate meandrele acestei complicate uzine? Cred că este o glumă... În rest, Sărbătoarea înflorește de la o zi la alta, parcă sunt din ce în ce mai mulți melomani... De la pupitrul filarmonicii londoneze, Edward Gardner dă culoare opusurilor semnate de Tippett, Elgar... Pe podium, Patricia Kopatchinskaja e desculță. Asta contează? Contează „Sonata nr.3 pentru vioară și pian op.25, în caracter popular românesc” de Enescu și sensibilitatea, emoția, bucuria talmăcirii unei creații de geniu! Filarmonica din Mnchen, Gergiev, Kavakos, fac un regal din Ceaikovski... Nu degeaba, niște tineri, întrebau dacă există CD... Enescu Festival, e uriaș! Felicitari Mihai, felicitări staff-ului tău!

Promenada Operei

(din 8 sept.)

Pagini celebre, artileria grea a liricii românești, interpretări de disc. Daniel Jinga se ține de cuvânt! Un manager tânăr (oare mai este interimar?), care a promis ca fiecare seară a promenadei să lumineze sărbătoarea centenarului ONB! A scos la atac artileria grea a scenei lirice, cu celebre arii pe care le fredonează toți melomanii – vezi prestații Stefan Ignat, Vicențiu Țăranu, Ion Dimieru, Iordache Basalic, apoi Veronica Anușca, Zsuzsana Cervenii, Mihaela Stanciu... Ciprian Teodorașcu – bagheta de nivel internațional, a șlefuit fiecare opus, fiecare intervenție, lăsând și nota personală, dar eliminând orice libertăți curioase... Ca la orice mare sărbătoare, au fost invitați și soliști ai Teatrului de Operetă – Mihaela Alexa, Mihai Urzicana, Daniel Madia (vă dati seama, s-au auzit și ecouri din „Silvia”) și vedete ale Teatrului Muzical „Ambasadorii”, laureați la importante competiții din Danemarca, Germania, India, Bulgaria – Andreea Bucur-Blidariu, Silviu Mihăilă... Importantă a fost, însă, reacția publicului – politicoș cu fiecare solist, atent la Verdi, Gounod, Rossini, Dvorak, etc., dar generos în aplauze, cu strigăte de „bravo!” pentru cei care, într-adevăr i-au cucerit... Revedeți filmul la Țăranu, Basalic, Anușca, la prestațiile de înaltă ținută – Andreea Bucur-Blidariu, Silviu Mihăilă...

La excepționala apariție a basului Leonard Benard – care a zguduit scara de valori a serii – voce de mare calibru, impact cu publicul din prima clipă, construcție clară, percutantă ... La celebrul cor al Operei, dirijor chiar Daniel Jinga (nu se putea fără „Nabucco”) și orchestra de maeștrii, care nu a uitat de „O, Fortuna”, de fascinația „Carminiei Burana”! doamne, ce seară! Un tablou de vară care trebuia imortalizat. Peste emoția publicului, artiștilor, o armată de porumbei, pescăruși defila elegant deasupra teatrului, scenei, parcului... curioși, protectori, participanți...

Mâine mare sărbătoare

(din 27 aug.)

Bucureștiul este mai tânăr ca niciodată. Concerte, recitaluri, întâlniri istorice cu super vedete... Sălile, parcurile sunt arhipline... Festivalul Enescu este rege! Uitați-vă la ziua a X-a, la Ateneul arhiplin, la oferta Orchestrei de Cameră din Basel: „Concertul pentru pian și orchestră în La minor”, Clara Schumann, „Scoțiana” de Mendelssohn... Cu Adam Fisher la pupitru, Alexandra Dariescu pian...

Este o toamnă de aur, este setea de muzică. Iar oaspeții ne scaldă în armonii și discursuri romantice. Ateneul e full, Sala Mare a Palatului deasemenea.

O vară-toamnă blândă, care parcă vrea să șteargă toate relele...

Ca de fiecare data, Mihai Constantinescu deține controlul, pentru ca totul să fie perfect. Mulțumim!